

Ὁ Μπουντερ Πατσέκο χαμογέλασε.

— Μή γελάτε, μή γελάτε. Νά εἴσαστε βέβαιος πὼς ἐτοῦτα εἶναι τὰ καλύτερα παπούτσια πού υπάρχουν.

Ἔδειξε τὰ τεράστια πόδια του.

— Τὴν ὥρα πού ἐτοῦτα θά μέ παρατήσουν, νά μοῦ λείπουν τ' ἄλλα.

Τὸ παιδί ἔφερε ξαναζεσταμένο καφέ. Ὁ Μπουντερ Πατσέκο τὸν ἤπιε, σηκώθηκε κι ἐτοιμάστηκε νά χαιρετήσῃ.

— Φεύγετε, λοχαγέ μου;

— Ναί, καπετάνιε. Ἔχουμε ἐπιχειρήσεις κι οἱ στρατιῶτες περιμένουν.

— Δέν ὑπάρχει λόγος νά βιαζόσαστε, εἶπε ὁ Ξιπόλητος. Ποιὸν ζητᾶτε μέ τὴν ἀνυπομονησία;

— Τρέχουμε πίσω ἀπὸ τὸν Μάγκουα Τοντίκε, πού τὸν εἶδαν χτές σ' ἐτοῦτα τὰ μέρη.

— Ἄ, ἔκαμε ἐκπληκτος ὁ Ξιπόλητος. Μήπως ἔχετε κανένα περισσευούμενο ποῦρο;

Ὁ Μπουντερ Πατσέκο ἔφαξε στίς τσέπες του κι ἔβγαλε δύο ποῦρα. Τὰ ἔδωσε στὸν Ξηπόλυτο.

— Λοιπόν, καπετάνιε, πρέπει νά πηγαίνω.

— Μή βιαζόσαστε, μή βιαζόσαστε, ἐπανελάβε ὁ Ξιπόλητος. Σᾶς λέω πὼς δέν ὑπάρχει βιασύνη, γιατί μοῦ φαίνεται πὼς ὁ Μάγκουα Τοντίκε εἶναι χάμω καὶ σαπίζει στὸν ἥλιο, κάτω ἐκεῖ στά σπαρμένα μου.

Νορμπέρτο Φουέντες

Ὁ Νορμπέρτο Φουέντες γεννήθηκε στὴν Ἀβάνα τὸ 1943 καὶ σπούδασε γλυπτική, πρὶν ἀρχίσει νά δουλεῦει σάν δημοσιογράφος. Στὴν περίοδο 1961—1966 ἦταν ἀνταποκριτὴς στὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ μετώπου τῆς *Σιέρρα δε Ἐσκαμπράν*, ὅπου οἱ κυβερνητικὲς δυνάμεις ἔκαναν ἐκκαθαριστικὲς ἐπιχειρήσεις, μετὰ ἀπὸ τὴν εἰσβολὴ στὴ χώρα ἀντικαστρικών ὁμάδων. «Ὁ καπετάν-Ξιπόλητος» ἀναφέρεται σὲ γεγονότα ἐκείνης τῆς ἐποχῆς καὶ ὁ κεντρικὸς ἥρωας, ὁ Ξιπόλητος χωριάτης, δέν ἀποκλείεται νά εἶχε πραγματικὰ τὸν ἐπίσημο τίτλο τοῦ «καπετάνιου», τοῦ στρατηγοῦ δηλαδή, πράγμα διόλου ἀσυνήθιστο γιὰ τὰ ἤθη τῶν ἐπαναστατῶν.

Τὶς ἐμπειρίες του ἀπ' ὅσα εἶδε κι ἔζησε ὁ Νορμπέρτο Φουέντες κατέγραψε στὸ βιβλίο του «Καταδικασμένοι τοῦ Κοντάδο», πού κυκλοφόρησε τὸ 1968 καὶ βραβεύτηκε.

Ὁ Νορμπέρτο Φουέντες συνέχισε νά δουλεῦει σάν δημοσιογράφος καὶ πρόσφατα ἀνέλαβε τὴν εὐθύνη ἐνὸς τμήματος τοῦ περιοδικοῦ «Κούβα».

ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ

πεζὸ - ποίηση - κριτικὴ